

sejle, som da ere gaaede over til lærde Skoler. I Forbindelse med dette Hovedforslag om at forandre Tilskuddet af 1200 Rbd. til 2000 Rbd. har Udvalget gjort en anden Indstilling under Nr. 3, som gaaer ud paa, naar Skolen bliver sat i Gang, at yde Byen et Bidrag af 500 Rbd. Dette Forslag hidrører derfra, at der i Communalbestyrelsens Overflag er anslaaet temmelig høie Udgifter til Bygningens Vedligeholdelse, som Udvalget har troet det rigtigt at anslaae noget lavere; naar man efterseer de tidligere Udgifter, som ere medgaaede til Vedligeholdelsen af Bygningen, saa have de andraget i Gjennemsnit af 5 Aar næsten 200 Rbd., og i Gjennemsnit af 10 Aar over 200 Rbd., og Communalbestyrelsen har anslaaet dem til 300 Rbd. Bygningen er for Liden i en temmelig daarlig Forfatning og vil trænge til Forandring, saa at man ikke kan have nogen aldeles tydelig Forestilling om, hvad der behøves til denne Post; men dertil kommer, at der aabenbart siebliffelig vil udkræves Udgifter til Apparater til den physiske og den naturhistoriske Underviisning, som bør gives ved en Realskole, Apparater, som den lærde Skole ikke har kunnet have i det tilstrækkelige Omfang, da, som bekiendt, Slagelse lærde Skole ikke havde erholdt den Udvildelse, hvorved disse Underviisningsgenstande drives med stor Iver, saaledes som ved de andre lærde Skoler. Dertil kommer den Betragtning, som Udvalget ikke troer at burde lade af Sigte, at der ikke tabes noget Betydeligt af Skolefondet ved dette Tilskud, idet Skolefondet beholder hele Overfluddet af Slagelse Skoles Indtægter i Mellemtiden imellem dens Ophævelse i Juli d. A., indtil Realskolen kommer igang, saaledes at der blot bliver at drage 500 Rbd. fra den temmelig betydelige Sum, som Skolefondet vinder i denne Mellemtid, nemlig aarlig henved 6000 Rbd. Derved troer jeg at have fremsat, hvad der fra Udvalgets Side er at bemærke.

Novision: Det første Forslag af det ærede Udvalg gaaer ud paa, at der skal optages en ny Bestemmelse i den første Paragraph, hvorved Slagelse Byes Commune bliver henviist til at forsøge ad Rettens Bei at vinde Adgang enten til alle de Skolen hidtil

tilhørende Indtægter og Midler, eller idetmindste til en Deel af dem. For det Første skal jeg herved bemærke, at det ikke synes aldeles klart, hvad der skal være dette Søgsmåals Gjenstand. Det, hvorpaa Byen tidligere har gjort Fordring, det, som Communen har erklaret i sin Skrivelse til Rigsdagen af Juni f. A., at den reserverede sig at søge paaskendt ved Domstolene, var „Byens Ret, til at beholde sin lærde Skole tilligemed de dertil hørende Midler“. Siden har Communen opgivet denne Fordring, idet Communalbestyrelsen i en senere Skrivelse til Rigsdagen kun har andraget paa, „at den hele Sag maatte blive undergivet Lovgivningsmagten.“ Det, hvorpaa der nu her er givet Anviisning, er et Søgsmaal om alle Skolens Midler og Indtægter eller en Deel af dem. Men seer man hen til Lovforslaget, saaledes som det er forelagt af Ministeriet, saa er der jo for det Første i dets anden Paragraph allerede tilstaaet Communen een Deel af de Skolen tilhørende Midler og Indtægter, og dernæst kan det vel heller ikke nægtes, at det Tilskud, som yderligere er foreslaaet i tredje Paragraph, ogsaa er taget af Skolens Midler, og at dette Tilskud saaledes ogsaa er en Deel af dens Midler og Indtægter.

Men, hvad Sagen i sig selv angaaer, er det jo unægteligt saa, at der har hersket den Formening i den vedkommende Commune, at den har en Adkomst til Latinskolen og til at beholde dens Midler, hvis den bliver nedlagt; og det kan heller ikke nægtes, at den tidligere Universitetsdirection har bestyret Communen i denne Formening. Men denne Anskuelse er, som det forekommer mig, aldeles fuldstændigt gjendreven i den Forestilling til Hans Majestæt Kongen, hvormed Indstillingen om Nedlæggelsen af Skolen var ledsaget, og som er forelagt Rigsdagen i Forbindelse med Udsætt. Derfor det nu var et blot juridisk Spørgsmaal, saa kunde man give den ærede Drøftører Ret i, at det kunde have nogen Banffelighed for Thinget at see klart i denne Sag, og man kunde da ønske, at Sagen blev henviist til Domstolene, for at man saaledes kunde faae Spørgsmaalet afgjort, uden at paadrage sig selv noget Ansvar. Men dette Spørgsmaal er upaatvivleligt ikke saameget et juridisk